

JORDI VILAMITJANA I PUJOL

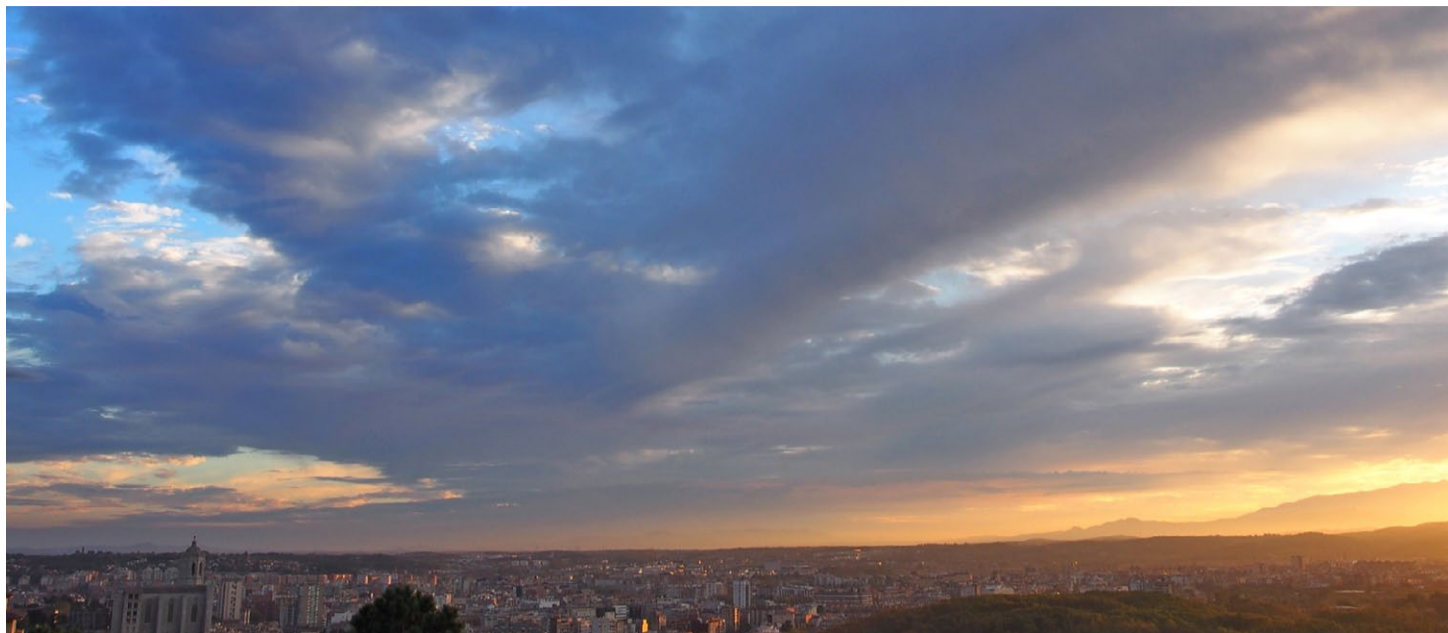
Somniar Girona

Aquest article li vam encarregar a en Jordi i és per a nosaltres un honor que hagués volgut participar d'aquesta publicació escrivint d'allò que més li agradava: la seva estimada i sovint maltractada Girona.

I ens omple d'orgull publicar el que probablement sigui el seu darrer article amb aquesta visió de seguir somiant la realitat que volem. Malauradament, en Jordi no va poder guanyar la seva darrera batalla contra el càncer. Des del grup municipal d'ICV-EUiA volem fer arribar el nostre condol a la seva família i amics i reconèixer la nostra admiració vers ell. En Jordi Vilamitjana, un company i un amic que no va deixar de lluitar i somniar fins al final.

En nom de tota la gent d'ICV i d'EUiA de Girona.

No se'm pot oferir un repte més atractiu ni més de bon fer que somniar el futur de la ciutat on visc des de fa més de mig segle; la vila on he plantat nissaga, casa i treball; l'indret que més m'estimo del món.

Se'm demana que somniï la Girona del futur; se m'està dient que pensi com m'agradaria que fos en realitat Girona d'aquí uns anys, de quina manera m'agradaria que hi visquessin de manera real els meus fills i els meus néts i els meus besnéts. Per això mateix, vull somniar un lloc per viure-hi, no pas pel plaer d'imaginar, sinó per la voluntat de fer-lo possible i de procurar camins per anar-lo transformant.

La ciutat no es farà sola i per descomptat no es farà amb els gestors actuals. CiU somnia i s'emociona i, més que projectar, estiraboteja, amb un pendís notable cap a la dreta, sense ideologia i un gran pessic d'inoperància. Tampoc no es pot comptar gaire amb els qui ocuparen 30 anys les poltrones de la Casa de la Vila. Ordenada la ciutat en tasca ingent en primera instància (tasca compartida durant anys amb ICV), i agraït el servei prestat, el desori carregat a la ciutat en els darrers anys del socialisme (Parc Central, Viaducte, TGV, xalet Tarrús...), els obliga, de moment, a unes dècades de reflexió.

La Girona que somnio és d'esquerres. És perifèrica, és popular, és solidària, és igualitzadora, és descentralitzada, és ecològicament sostenible, és amable, és educadora i universitària, és investigadora, científica i tecnològica, és sanitàriament, la millor. Aquests principis bàsics haurien d'inspirar qualsevol somni, planejament o urbanització de la ciutat. Sense valors ni principis, les persones i les ciutats esdevenen eines ermes i estèrils en mans d'arquitectes i urbanistes; i el que és pitjor, en mans d'especuladors i polítics mediocres.

És molt fàcil somniar castells i fer catúfols: que si un llac a la Devesa, que si un tramvia pel viaducte, que si un zoològic a les Pedreres i un restaurant al Pirulí, que si la Devesa de Versalles, que si els grans parcs aquàtics a les ribes dels rius, que si un telefèric a Montjuïc i un cre-

La Girona de la gent i la Girona de pedra no són excloents, però sempre, sempre, s'ha de prioritzar a favor de la gent.

mallera a Torre Gironella, que si escales mecàniques a la UdG Campus Vell... No ens calen focs d'encenalls. Fins i tot en assumptes de somnis, cal aplicar-se al clàssic: "*Primum vivere, deinde philosophari*", és dir "fins i tot cal somniar amb els peus a terra".

Per somniar Girona, el primer que s'ha de fer és contemplar-la. No a tocar façanes de pedra, ni tal solament des de l'altra banda del Pont de Pedra; Girona s'ha d'observar i entendre des de la perifèria, des dels antics pobles i barris on viu la gent. Vull dir que el Barri Vell ha esde-

vingut la Girona turística i administrativa; però la Girona dels gironins és en els barris i pobles que la configuren. Fa cinquanta anys Palau, Santa Eugènia i Sant Daniel eren pobles mil·lenaris i independents. Tots tres continuen mantenint avui encesa la flama de poble i es neguen a suburbialitzar-se. Fa menys, encara ho eren Taialà i Campdorà. Barris com Sant Narcís, Fontajau, Sant Ponç, Vila-roja o Font de la Pól-vora són relativament recents, però tenen singularitats ben remarcables. Tot el que la ciutat s'ha escampat des de l'Onyar en direcció als tres pobles annexionats constitueix un tram urbà de gran densitat que hom coneix com l'Eixample, el Güell i la Devesa. Somniar Girona vol dir crear mancomunitats de barris que apleguin totes les associacions i organitzacions que treballen en cada barri o poble urbà i constituir un senat que treballi diàriament amb regidors i ajuntament.

de ser la ciutat dels vianants, de les bicis, dels busos i dels taxis. Els vehicles privats s'han de quedar als garatges i els dels forasters, als pàrquings de l'exterior. Sense deixar el patrimoni sòlid i el somni de ciutat, és evident que cal potenciar allò que en els barris és història de la ciutat i que ara per ara o resta desdibuixat, marginal o amagat al turisme: les rajoleries i fàbriques de Palau; el Pont del Dimoni, les masies i les fàbriques de Santa Eugènia; el castell de Montjuïc i les fonts de Sant Daniel, etc. Per somniar Girona cal somniar-la sencera.

A part del patrimoni petri (indiscutible) de la ciutat dels quatre rius i una sèquia, el bé més preuat de Girona és el patrimoni natural: les Gavarres, la Vall de Sant Daniel (tot i la desagradable clenxa del Sr. Nadal), les Pedreres, els boscos de Palau, Taialà, el Puig d'en Roca, les ribes i els rius, les Hortes de Santa Eugènia, la Devesa. No n'hi ha prou d'exhibir-ho; cal estendre entre la població la cultura ecològica com una obligació i un deure amb l'entorn que ens dona vida i alimenta. Cal somniar en verd.

La Girona de la gent i la Girona de pedra no són excloents, però sempre, sempre, s'ha de prioritzar a favor de la gent. No es poden gastar milions d'euros en restauracions i construccions faraòniques amb tants gironins i gironines com hi ha passant gana, sense feina, sense sostre. No es poden precaritzar serveis públics essencials com sanitat i educació i comprar fons d'art. Una ciutat no es fa ni amb plànols ni amb rajols. Es construeix amb el cap i amb el cor, que com tothom sap és a l'esquerra i treballa en roig.

Jordi Vilamitjana i Pujol

Perquè queda molt per fer, cada dia és 8 de març.

www.iniciativa.cat/dones

de debò

Quan hagi acabat de llegir-me, dona'm a algú a qui li pugui interessar. Gràcies.

Butlletí anual d'informació municipal
Dipòsit legal: GI-913-2013

EDITA: Grup Municipal Iniciativa per Catalunya Verds-
Esquerra Unida i Alternativa a l'Ajuntament de Girona

tel. 972 010 235 / 972 21 44 66
Plaça del Vi, 1 · 17004 · Girona

www.icveuiagirona.cat
a/e. icv-euia@ajgirona.cat